

РЕШЕНИЕ

№ 794

гр. София, 09.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 20.01.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Светлана Димитрова

**ЧЛЕНОВЕ: Радина Карамфилова
Николай Димитров**

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **10388** по описа за **2022** година докладвано от съдия Светлана Димитрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. АПК, във връзка с чл.63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на началник група към ОПП-СДВР, [населено място] [улица], чрез процесуален представител юрк. Д. Б., срещу Решение № 3962/24.10.2022 г., постановено по н.а.х.д. № 1345/2022 г. от СРС, 10-ти състав.

С обжалваното решение и отменено изцяло Наказателно постановление /НП/ № 21-4332-009881/20.05.2021 г., издадено от началник група към СДВР, отдел „Пътна полиция“, с което за нарушение на чл.140, ал.1 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/ на С. П. П. е наложено административно наказание „глоба“, в размер на 300 лв. и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 6 месеца, на основание чл.175, ал.3, предл.1 от ЗДвП.

В жалбата се твърди, че оспореното решение е необосновано и постановено в противоречие с материалния закон. Безспорно е доказано извършването на инкриминираното нарушение. Съдът не е изследвал задълбочено въпроса за субективната страна на нарушението и е стигнал до погрешни изводи. В касационната жалба се претендира юрисконсултско възнаграждение и се прави възражение по чл. 63, ал.2 ЗАНН за прекомерност на адвокатския хонорар.

Ответникът – редовно призован, не се явява, не се представлява и не заявява становище по жалбата.

Представителят на СГП счита жалбата за неоснователна и недоказана.

Пред настоящата инстанция страните не са представили нови писмени доказателства. Съдът, след като взе предвид становищата на страните и наведените касационни основания и извърши цялостен преглед за законосъобразност на обжалваното решение по реда на чл.217 и следващите от АПК, намери следното:

Касационната жалба е процесуално допустима като подадена от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в законно установения за това четиринадесетдневен преклузивен срок.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Съобразно чл.218 АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от Административно процесуалния кодекс и въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд, съгласно чл. 220 от АПК, Двадесет и втори касационен състав на Административен съд София – град намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо.

Разпоредбата на чл. 63в от ЗАНН препраща към касационните основания, визирани в чл. 348, ал.1 НПК – нарушение на закона, съществено нарушение на процесуалните правила и явна несправедливост на наложеното наказание. Посоченото касационно основание в жалбата „необоснованост” не попада в кръга на валидните касационни основания по чл.348,ал.1 НПК, поради което не следва да бъде обсъждано от настоящия съд.

Приетата от съда фактическа обстановка е безспорна между страните и се подкрепя от събраните по делото писмени доказателства, приобщени по реда на чл.283 НПК, както и от показанията на разпитаните свидетели Д., Е. и Ч.. Установено е, че 27.08.2019 г. сръбската гражданка М. С. е придобила лек автомобил марка „А. 6“, като тази промяна е отбелязана в АИС-КАТ. На 05.10.2020 г. бил сключен договор за покупко-продажба на процесния лек автомобил и като предстоящ собственик в АИС-КАТ е отбелязан „Крезас“ ЕООД. На основание чл.143, ал.15 ЗДвП на 06.12.2020 г. регистрацията на този лек автомобил е била прекратена служебно и това е отбелязано в информационната система на КАТ. На 30.01.2021 г. при проверка контролните органи са установили, че С. П. П. управлява въпросния лек автомобил, който вече е бил с прекратена регистрация, за което са съставени съответно АУАН и НП № 21-4332-009881/20.05.2021 г.

За да отмени наказателното постановление съдът е приел, че повдигнатото срещу С. П. обвинение не е доказано от субективна страна.

Този извод е правилен.

Съгласно чл. 6 ЗАНН административно нарушение е това деяние (действие или бездействие), което нарушава установения ред на държавното управление, извършено е виновно и е обявено за наказуемо с административно наказание, налагано по административен ред. От това определение следва, че за да е осъществено административно нарушение, то деецът следва да е действал или умишлено или непредпазливо. От събраните по делото доказателства се установява, че П. не е присъствала при сключването на договора за покупко-продажба на лекия автомобил, както и че не е узнала по какъвто и да е друг начин за извършената промяна на собствеността. По делото не се установява да има връзка между П. и „Крезас“ ЕООД,

което дружество е закупило лекия автомобил и е следвало да го регистрира в двумесечен срок до 05.12.2020 г.вкл. Следователно не е установено П. да е знаела, че е изтекъл законоустановения срок и МПС е със служебно прекратена регистрация. Това изключва деянието да е извършено умишлено. От друга страна няма доказателства, че за прекратената регистрация да са уведомени П. и новия собственик на лекия автомобил. Липсват каквито и да е данни, от които може да се направи извод, че П. е могла или е била длъжна да знае или предположи, че управляваният от нея автомобил е с прекратена регистрация. С оглед изложеното не се установява деянието да е извършено и по непредпазливост, поради което законосъобразно въззивният съд е отменил наказателното постановление.

С оглед гореизложеното жалбата се явява неоснователна и следва да бъде отхвърлена. По делото се претендират разноски единствено от страна на касатора, но с оглед изхода на спора, такива не му се дължат.

Така мотивиран и на основание чл.221,ал.2 АПК във връзка с чл.63в ЗАНН Административен съд София-град,XXII-ри касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 3962/24.10.2022 г., постановено по н.а.х.д. № 1345/2022 г. от СРС, 10-ти състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

ЧЛЕНОВЕ :